

Sygn. akt IV U 103/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 lipca 2015r. w S.

odwołania M. U.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 grudnia 2014 r. Nr (...)

w sprawie M. U.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że M. U. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 października 2014 roku do dnia 30 października 2016 roku.

Sygn. akt IV U 103/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 grudnia 2014 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił M. U. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 25 listopada 2014 r. stwierdziła, iż ubezpieczony M. U. nie jest niezdolny do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. U. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazała, że ma zdiagnozowanego tętniaka aorty wstępującej, ma usuniętą całkowicie tarczycę i przytarczycę z powodu raka rdzeniastego, choruje również na nadciśnienie tętnicze, kamicę nerkową. Ubezpieczony wskazał, że z powodu wymienionych schorzeń kilkanaście lat był niezdolny do pracy i jego stan zdrowia ciągle się pogarsza (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując na argumenty wyartykułowane w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca M. U. do dnia 30 września 2014 r. pobierał z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. rentę szkoleniową, której wypłata została wstrzymana z dniem 01.10.2014 r. na podstawie decyzji z dnia 29.09.2014 r. z uwagi na brak środków finansowych na przekwalifikowanie zawodowe (decyzja o przyznaniu renty szkoleniowej z dn. 21.07.2014 r. k.128, informacja PUP k. 151, decyzja o wstrzymaniu renty szkoleniowej z dn. 29.09.2014 r. k. 152 akt rentowych).

W związku z powyższym organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 31 października 2014 r. ustalił, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika k.155 akt organu rentowego). M. U. wniósł sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS.

Na skutek wniesienia sprzeciwu wnioskodawca skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 25 listopada 2014 r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej k. 157 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 30 grudnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił M. U. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja k. 158 akt organu rentowego).

Biegli lekarze: onkolog i kardiolog w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznali u M. U. dwupłatkową zastawkę aortalną z tętniakowatym poszerzeniem aorty wstępującej (5,2cm), nadciśnienie tętnicze zredukowane, stan po radykalnej tyreoidektomii z limfadenektomią z powodu raka rdzeniastego tarczycy w 1999 r. bez cech wznowy i wskazali, że ubezpieczony leczony jest suplementacyjnie tyroksyną oraz preparatami wapnia i witaminy D. Biegli wskazali, że powyższe schorzenia skutkują w aktualnym stanie zaawansowania częściową niezdolnością do pracy ubezpieczonego zgodnie z posiadanymi przez niego kwalifikacjami wyuczonymi i wykonywanymi dotychczas w okresie od 01.12.2013 r. do 30.10.2016 r. Biegli wskazali, że obecnie ubezpieczony ma echokardiograficzne i kliniczne wskazania do leczenia chirurgicznego – nie było ich do 2007 r., a miał wówczas orzeczoną całkowitą niezdolność do pracy. Dodatkowo pojawiły się incydenty zasłabnięć. Wykonywanie przez ubezpieczonego pracy fizycznej w zawodzie murarz-tylnik, czy innej pracy fizycznej wiązałoby się z dużym wysiłkiem fizycznym, co mogłoby przyspieszyć postęp choroby z możliwością rozwarstwienia aorty włącznie. Brak jest podstaw do stwierdzenia, aby stan zdrowia ubezpieczonego uległ istotnej poprawie po 30.11.2013 r. do kiedy ubezpieczony miał przyznaną rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Wręcz przeciwnie z powodu schorzeń kardiologicznych stan zdrowia ubezpieczonego pogorszył się, na co wskazują objawy zasłabnięć wynikające z karty informacyjnej SOR w G. z dnia 04.10.2014 r. (opinia k.8).

Ubezpieczony M. U. ma 55 lat, posiada wykształcenie zawodowe, jego zawód to murarz – tynkarz (okoliczności niesporne).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy M. U. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Z kolei art. 61 przywołanej ustawy stanowi, iż prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Zgodnie z treścią art. 12 ust. 1, 2 i 3 powołanej wyżej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u M. U. istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy oraz kiedy owa niezdolność do pracy istnieje u wymienionego. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych lekarzy onkologa i kardiologa dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony od 1 grudnia 2013 r. do 30 października 2016 r. jest osobą częściowo niezdolną do pracy.

W uzasadnieniu do opinii biegli wskazali, że ubezpieczony ma rozpoznany od 1999 r. tętniak aorty wstępującej w przebiegu wrodzonej wady serca – dwupłatkowej zastawki aortalnej. W wykonywanych cyklicznie badaniach ECHO obserwuje się stopniową dylatację aorty. Wymiar aorty obecnie ponad 5 cm (potwierdzony również w angio-TK), co u pacjentów w dwupłatkową zastawką aortalną stanowi echoradiograficzne wskazanie do leczenia operacyjnego.

Dodatkowo pojawiły się u ubezpieczonego incydenty zasłabnięć. Wykonywanie przez ubezpieczonego pracy fizycznej w zawodzie murarz-tylnik, czy innej pracy fizycznej wiązałoby się z dużym wysiłkiem fizycznym, co mogłoby przyspieszyć postęp choroby z możliwością rozwarstwienia aorty włącznie. Brak jest podstaw do stwierdzenia, aby stan zdrowia ubezpieczonego uległ istotnej poprawie po 30.11.2013 r. do kiedy ubezpieczony miał przyznaną rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Wręcz przeciwnie z powodu schorzeń kardiologicznych stan zdrowia ubezpieczonego pogorszył się, na co wskazują objawy zasłabnięć wynikające z karty informacyjnej SOR w G. z dnia 04.10.2014 r. Wskazując na powyższe biegli uznali ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy w okresie od 01.12.2013 r. do 30.10.2016 r. (opinia k.8)

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzona została zapoznaniem się z dokumentacją lekarską wnioskodawcy oraz jego badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyte uzasadniona. Ponadto opinia biegłych nie została zakwestionowana przez żadną ze stron procesu. Powyższe uzasadnia również uznanie przez Sąd, iż okoliczności wskazane przez biegłych dotyczące stanu zdrowia ubezpieczonego oraz wnioski biegłych zostały również przyznane przez organ rentowy, który w zakreślonym przez Sąd terminie nie zgłosił żadnych zastrzeżeń do opinii.

Ubezpieczony prawo do renty szkoleniowej miał wypłacane do dnia 30.09.2014 r., dlatego też Sąd mając na uwadze dowód z opinii biegłych sądowych prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy przyznał ubezpieczonemu od dnia 01 października 2014 r. do 30 października 2016 r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji wyroku.